

VAN HET BESTUUR

Een jaar geleden is op deze plaats het eenrichtingverkeer tussen de muziektheorie en de muziekpraktijk op de conservatoria aan de orde gesteld. Hier ging het om: de muziektheoreticus brengt de student algemene muziektheoretische kennis en analytische vaardigheden bij, maar het feit dat zijn opdracht hiertoe beperkt is – d.w.z. dat hij daarin al zijn tijd dient te steken, en nauwelijks in staat wordt gesteld zijn lespraktijk af en toe van een grotere afstand te bezien – werkt een verstarring in de hand; de muziektheorie wordt tot vaste leerstof, die niet meer ‘reageert’ met de levendige muziekpraktijk waarop de studenten worden voorbereid (als zij daarin niet al actief zijn).

Ik wil op deze kwestie terugkomen naar aanleiding van de discussie over het zg. ‘competentiegerichte’ onderwijs. Anderhalf jaar geleden, in mei 2002, verscheen in Nederland de eerste versie van *Opleidingsprofiel Muziek*, een nota die was opgesteld door een werkgroep van het Netwerk Muziek (een orgaan, waarin alle conservatoria zijn vertegenwoordigd), en dat naderhand is bekrachtigd door de HBO-raad. Dit document – dat in veel opzichten aansluit op het rapport *Beroep Kunstenaar* van de Projectorganisatie Kunstvakonderwijs (1999; zie Nieuwsbrief Nr. 1) – zal in de nabije toekomst een belangrijke rol gaan spelen bij de beoordeling van de Nederlandse muziekopleidingen. Het bevat een overzicht van de competenties die bij uitvoerende musici, componisten, muziekdocenten en muziektechnologen worden verondersteld, en die als leidraad voor hun opleiding moeten gaan dienen. De nota *Opleidingsprofiel Muziek* staat niet op zichzelf. Zowel in Nederland als in Vlaanderen is een herstructurering van het hele kunstvakonderwijs gaande, waarbij de aansluiting van dit onderwijs op de beroepspraktijk, en de

onderlinge afstemming van de verschillende opleidingen centraal staan.

Het valt op, dat het scala van competenties breed is. Het bestrijkt verschillende ‘domeinen’: een artistiek, een vaktechnisch, en een professioneel-maatschappelijk competentiedomein. Van de beroepsmusicus wordt niet alleen verwacht dat hij zijn métier volkomen beheerst, dat hij achtergrondkennis heeft, en een artistieke persoonlijkheid is, maar ook dat hij zijn werk in een historisch of maatschappelijk perspectief kan plaatsen; dat hij op verschillende manieren – bijvoorbeeld ook schriftelijk of verbaal – als een ambassadeur voor zijn kunst kan optreden; dat hij naar het nieuwe en onbekende zoekt, en hiervoor anderen weet te interesseren; en dat hij zich in een zeker voor kunstenaars weerbarstige maatschappij staande weet te houden.

Dit is in de nota *Opleidingsprofiel Muziek* allemaal zeer algemeen geformuleerd. Zo algemeen, dat sommigen er misschien de schouders over ophalen, en overgaan tot de orde van de dag. Überhaupt stuit een poging om uitgangspunten, doelen en criteria op papier te zetten in de informele muziekwereld al gauw op onverschilligheid of weerstand. Niet in de laatste plaats bij ons, bij de muziektheoretici. Wij hebben toch al die sterke neiging ons op te stellen als hoeders van een bedreigd erfgoed. Maar laten we de zaken nuchter in ogenschouw nemen: met het opleidingsprofiel is inhoudelijk niet zoveel mis. Het stelt wel eisen aan toekomstige musici die enigszins afwijken van het vertrouwde, romantische kunstenaarsprofiel. Het legt meer verantwoordelijkheden bij de kunstenaar (ongetwijfeld preluderend op een minder en minder genereus wordende overheid). Het respecteert zijn eigenzinnigheid, maar laat hem die bevechten. Het haalt hem met zoveel

woorden van de Olympos, maar wat is daarop tegen? Denk aan de keerzijde van de verabsoluteerde artistieke autonomie: de doodslaande verering, het verheerlijkte onbegrip, het ontbreken van een debat...

De muziektheoreticus wordt in de nota *Opleidingsprofiel Muziek* niet genoemd. Wij moeten zelf onze rol in dit geheel definiëren. Wat zou die rol kunnen zijn? De muziektheoreticus kan een belangrijke bijdrage leveren aan een brede vorming van beroepsmusici zoals in het opleidingsprofiel is beschreven. Het gaat daarbij niet alleen om vakkennis en technische vaardigheden, maar ook om het vermogen om die op verschillende manieren, en in verschillende situaties, in te zetten. Studenten zouden de muziektheorie niet alleen in zich moeten opnemen, maar ook – vanaf het prille begin – moeten leren uitdragen in woord, daad en geschrift. En de muziektheoreticus zou daarbij zelf een voorbeeld moeten zijn. Dat impliceert dat muziektheorie zelf ook een *praktijk* is, een gebied van muzikale activiteit naast de compositie-, improvisatie- en uitvoeringspraktijk, en dat aan die praktijk door anderen inzichten kunnen worden ontleend en plezier kan worden beleefd.

In zijn rol als leraar moet de theoreticus van die praktijk iets laten zien dat uitvoerende musici, componisten, muziekdocenten, en muziektechnologen kan inspireren. En hij moet ze leren hoe ze *zelf* de muziektheorie in verschillende praktijken kunnen omzetten. Arrangeren is een goed voorbeeld van in praktijk gebrachte muziektheorie. Op sommige conservatoria is dit vaak een geïntegreerd bestanddeel van het theoriecurriculum. Ook met het geven van analyse in het kader van interpretatieklassen of kamermuziekprojecten is een stap in die richting gezet. Maar de methodiek van de muziektheorie heeft veel meer praktische oriëntatiepunten nodig: hoe presenteert je een analyse voor lezers of luisteraars? Hoe gebruik je theoretische of analytische inzichten in een les of tijdens een repetitie? En hoe leer je kritiek op composities of uitvoeringen te formuleren? Antwoorden op de vraag wat je met muziektheorie kunt doen, en hoe

je dat doet, moeten in de muziekstudie niet te lang op zich laten wachten. Misschien is de vrees, dat een grotere aandacht voor presentatievormen ten koste gaat van de inhoud niet helemaal zonder grond. Daar zullen we over moeten nadenken. Maar is een inhoud die geen handen en voeten krijgt te prefereren?

Hopelijk zal het aanstaande zesde congres van de Vereniging voor Muziektheorie – met het thema ‘Muziektheorie en Interpretatie’ – goede voorbeelden bieden van wat muziektheorie als praktijk kan betekenen. En hopelijk zal het bijdragen aan een discussie over de toekomst van het muziektheorieonderwijs. Uit het voorgaande is wel duidelijk geworden dat wij niet een heel duidelijke grens willen trekken tussen muziektheorie en interpretatie. Met de titel willen we in elk geval niet suggereren dat muziektheorie aan muziekinterpretatie vooraf gaat; dat met andere woorden voor een interpretatie idealiter eerst een theoretisch fundament moet zijn gelegd. Beide begrippen doordringen elkaar. Wat wij muziektheorie noemen berust op een interpretatie van wat zich in muziek voordoet, en de interpretatie van muziek kan niet anders dan ‘theorie-geladen’ zijn, dat wil zeggen, berustend op een begrip dat door onderwijs in en ervaring met muziek is gevormd.

Bij weinigen doordringen muziektheorie en interpretatie elkaar zo, als bij de Amerikaanse theoretica en pianiste Janet Schmalfeldt (Tufts University, Medford, Mass.), die op het congres de ‘keynote address’ zal verzorgen. Zij heeft een lezing beloofd onder de titel *Music that turns Inward: New Roles for Interior Movements and Secondary Themes in the Early Nineteenth Century*. Ik beveel deze lezing, die van tijd tot tijd ook zal overgaan in een praktische sessie, van harte aan. Niet alleen bij de leden van de Vereniging voor Muziektheorie, maar bij iedereen die ook maar een van beide polen van het congres Thema een warm hart toedraagt.

Namens het bestuur
Michiel Schuijjer

BERICHTEN VAN HET SECRETARIAAT

E-mailadressen leden

Hierbij opnieuw een vriendelijk verzoek aan de leden om bij wijziging van e-mailadres of bij een nieuwe e-mailaccount, dit e-mailadres door te geven aan het VvM-secretariaat, adres:

vvm@cva.ahk.nl

Zonder dat gaan berichten op de e-maildiscussielijst van de VvM aan u voorbij, waaronder ook extra berichten die het bestuur soms via de lijst verspreidt. De lijst zal in de toekomst naar verwachting een steeds belangrijker communicatieplatform worden.

Voor de zekerheid: het e-mailadres van de discussielijst (alleen bekend bij aangesloten leden) is *niet* hetzelfde als het adres van het VvM-secretariaat.

Betalingswijze combinatie TvM-VvM ongewijzigd

In een brief bij het laatste nummer van TvM (Tijdschrift voor Muziektheorie) hebt u kunnen lezen dat wegens opheffing van de Belgische bankrekening van TvM/MGN, de betaling nu voortaan via de Nederlandse bankrekening verloopt. Voor alle duidelijkheid tekent het bestuur van de VvM hierbij aan dat dit natuurlijk alleen de losse abonnees van TvM betreft. Ieder die een combinatie heeft van een lidmaatschap van de VvM en een abonnement op TvM (met korting) blijft als vanouds aan de VvM betalen. (De VvM verrekent dit met MGN.) Ook blijft de Belgische bankrekening van de VvM gewoon bestaan.

Tarieven VvM en TvM

In de Nieuwsbrief van december 2002 ontbrak helaas een bericht over de nieuwe tarieven die per 1 januari 2003 ingingen. Die nieuwe tarieven zijn wel medegedeeld op de algemene ledenvergadering op 12 april jl. (tijdens het laatste VvM-congres in Gent). De wijzigingen waren noodzakelijk doordat de prijs van een jaarabonnement op TvM per 2002 verhoogd werd van € 28 naar € 32. De tarieven voor de VvM

hoefden niet te worden verhoogd, maar wel besloot het VvM-bestuur tot een afronding naar boven van de onhandige tarieven die het gevolg waren van een precieze omrekening van gulden/franken naar euro's.

Per 1 januari a.s. blijven de tarieven ongewijzigd. Hieronder een overzicht (alle prijzen gelden voor een jaar):

Los normaal lidmaatschap VvM	€ 38
Los abonnement TvM	€ 32
Combinatie normaal lidmaatschap VvM - abonnement TvM	€ 60
Los gereduceerd lidmaatschap VvM (student, AIO, OIO, bursaal, baanloos, gepensioneerd)	€ 20
Combinatie gereduceerd lidmaatschap VvM - abonnement TvM	€ 42
Normaal instituutlidmaatschap	€ 115
Bijzonder instituutlidmaatschap	€ 365

Voor instituten geldt geen combinatiekorting.

Abonnementen en lidmaatschappen kunnen alleen tegen het eind van een kalenderjaar worden opgezegd (opzeggingstermijn: vier weken). Aanmeldingen zijn het gehele jaar door mogelijk.

Clemens Kemme, secretaris VvM

ZESDE CONGRES VAN DE VVM

Zesde Congres van de Vereniging voor
Muziektheorie

Hogeschool voor de Kunsten Utrecht,
Faculteit Muziek, Nederland
20-21 februari 2004

MUZIEKTHEORIE EN
INTERPRETATIE

Het theoretiseren over muziek en het interpreteren of vertolken van een partituur zijn twee bezigheden waartussen een veelzijdige wisselwerking bestaat. Zo kent men bij het conservatoriumonderwijs de veel gehuldigde opvatting dat de muziektheorie ten dienste moet staan van de praktische interpretatie. Ook die interpretatie zélf kan echter onderwerp worden van theorievorming. Anderzijds is ook een analyse van een muziekstuk in zekere zin al een interpretatie. Wat verstaan wij eigenlijk precies onder “interpretatie”? En wat is de rol van de improvisatie?

Zoals uit deze (onvolledige) opsomming blijkt, komen in het gekozen thema vele aspecten van de muziektheorie samen, of het nu gaat om de theorie van de jazz, de traditionele muziektheorie aan de conservatoria of om de academische analyse.

De congrescommissie van de Vereniging voor Muziektheorie, bestaande uit Ineke Kien, Frank Agsteribbe en Bert Mooiman (voorzitter) en Tamara Roemjantsew, is verheugd en trots u een bijzonder veelzijdig congresprogramma te kunnen voorstellen. De vele reacties op de *call for papers* die internationaal werd verspreid boden de congrescommissie de kans om een gevarieerd aanbod samen te stellen, waarbij zowel belangrijke internationale stromingen (uit de Verenigde Staten, Engeland, Duitsland, Frankrijk en Rusland) als de eigen traditie (Nederland en Vlaanderen) ruimschoots aan bod komen. Het programma zoals het hieronder wordt voorgesteld kan mogelijk nog kleine wijzigingen ondergaan; voor meer informatie met betrekking tot inschrijving verwijzen wij naar de mailing die in de loop van de maand januari 2004 naar alle leden van de Vereniging voor Muziektheorie zal worden verstuurd.

Wij hopen alvast op uw talrijke aanwezigheid op dit zesde congres van de VvM.

(Programma onder voorbehoud van wijzigingen)

Vrijdag 20 februari 2004

9.30 ontvangst en inschrijving

10.00 opening: verwelkoming door Bert van den Akker (voorzitter Faculteitsbestuur Muziek, HKU) en Michiel Schuijjer (voorzitter VvM)

10.30 sessie 1:

- Jurrien Sligter (Faculteit Muziek van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, Nederland): *Het begrip Topic en Interpretatie*
- Poundie Burstein (Hunter College and the Graduate Center, City University of New York, USA): *Ambiguity, Ontology, and Interpretation in Beethoven's Op. 18, No. 2*

11.30 pauze

12.00 sessie 2:

- Madeleine Mitchell (Royal College of Music, London, UK): *Music theory and Interpretation*
- Zelia Chueke (Observatoire Musical Français - Paris IV Sorbonne, Frankrijk): *Reading music: a listening process, breaking the barriers of notation*

13.00 lunch

14.00 Clemens Kemme (Conservatorium van Amsterdam & Faculteit Muziek van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, Nederland): *Analysis and performance: literature and application*

14.30 keynote address: Janet Schmalfeldt (Tufts University, Medford, Massachusetts, USA): *Music that turns Inward: New Roles for Interior Movements and Secondary Themes in the Early Nineteenth Century*
met 2 respondenten

16.00 pauze

16.30 concert

17.15 sessie 3:

Edith Metzner en John Leigh (Hochschule für Musik “Carl Maria von Weber” Dresden,

Duitsland): *Schuberts 's Wegweiser – a Music-Theoretical Collage*

17.45 einde

19.00 congresdiner

Zaterdag 21 februari 2004

9.00 Algemene Ledenvergadering

10.00 sessie 4:

- Hazel Leach (Conservatorium Arnhem/Zwolle, Nederland): *The structural roles of improvisation in jazz composition: Bob Brookmeyer's "Hello and Goodbye"*

- Edward D. Latham (Esther Boyer College of Music, Temple University, Philadelphia, USA): *Working From 8 to 5: Interpreting the Interrupted 8-line in American Song*

- Ross Feller (Georgia College & State University of Milledgeville, Georgia, USA): *Involuntary Grimace: A Semiotic Morphology of Facial Gesticulation in Jazz Improvisation*

11.30 pauze

12.00 sessie 5:

- Eric Wen (Curtis Institute of Music, Philadelphia, USA): *Beethoven's Meditation on Death: The Funeral March of the 'Eroica' Symphony*

- Pieter Bergé (Katholieke Universiteit Leuven, België): *Parameters, perspectief en interpretatie: een progressieve blik op Schuberts Sonate in G (D.894)*

13.00 lunch

14.00 sessie 6:

- Ildar Khannanov (Oklahoma City University, USA): *Interpretation and Performance as Constituents of Methodology of Analysis at the Moscow Conservatory in the 1970s and 80s.*

- Paul Scheepers (Conservatorium van Amsterdam & Koninklijk Conservatorium Den Haag, Nederland), Johannes Leertouwer (Conservatorium van Amsterdam, Nederland) en Hans-Ulrich Kretschmer (Koninklijk Conservatorium Den Haag, Nederland): *Schenker*

en uitvoeringspraktijk: (a) J.S. Bachs sonates en partita's voor viool solo; (b) de doorwerking van het eerste deel uit Beethovens Eroica-symfonie

15.45 rondetafel-discussie: *Theorie in praktijk: praktisch bekeken*

16.45 einde

DOCARTES: doctoraat in de kunsten

Onderzoekende kunstenaars en onderzoekers in het domein van de kunsten: ze bestaan wel degelijk! Het zijn 'bruggenbouwers' die zoeken naar een diepgaande combinatie van kunst en wetenschap. Ze willen zich wijden aan een type onderzoek dat alleen gedaan kan worden dankzij het feit dat ze kunstenaars zijn. Het kunstenaarschap staat hierbij in het teken van hun onderzoek: het ontwikkelt zich op basis van hun onderzoek en hun onderzoekende houding. Dit onderzoek heeft zowel als middel en als product een directe relatie met hun eigen kunstenaarschap. Het werk van deze bruggenbouwers is van onvervangbare waarde voor een kennissamenleving die immers ook gevoed wordt door kunst en cultuur. De internationale situatie leert dat de koppeling tussen kunst en wetenschap elders al langer wordt gemaakt. In, bijvoorbeeld, de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Finland is het mogelijk om een doctoraatstitel te behalen in het vakgebied Compositie. Het promoveren in de kunsten is vooralsnog een uniek fenomeen waar het Orpheus Instituut samen met enkele Nederlandse partners een eigen invulling aan wil geven.

Tot voor kort was er voor onderzoek in de kunsten geen plaats binnen het universitaire onderwijssysteem in Vlaanderen en Nederland. Studenten konden niet verder na hun conservatoriumopleiding. Promovendi kunnen al eeuwen doctor in de letteren, in de wetenschappen of in de wijsbegeerte worden,

maar niet in de kunsten. Dat is echter recentelijk veranderd. Sinds de oprichting van de Faculteit der Kunsten bestaat er de mogelijkheid om aan de Universiteit Leiden in de kunsten te promoveren. In de nabije toekomst zullen ook andere universiteiten, Nederlandse en Vlaamse, promovendi in de kunsten begeleiden. De verwerving van de doctorstitel in de kunsten is gebaseerd op een combinatie van artistieke prestaties enerzijds en theoretische reflectie anderzijds. Kandidaten moeten als onderdeel van het doctoraat artistieke prestaties van hoog niveau leveren – zoals concerten, performances, masterclasses en manifestaties – én zij leggen het resultaat van hun onderzoek ook vast in een wetenschappelijke verhandeling die zij in het openbaar verdedigen (zoals alle promovendi).

Wat is de rol van het Orpheus Instituut in dit fenomeen? Het Orpheus Instituut organiseert, in samenwerking met het Conservatorium van Amsterdam en het Koninklijk Conservatorium van Den Haag, een doctoraatsopleiding in de kunsten. De drie instituten werken samen onder de naam docARTES. Het Orpheus Instituut organiseert de opleiding (voor alle Nederlandse en Vlaamse doctorandi in de kunsten) en is bovendien het administratieve centrum. De doctoraatsopleiding leidt tot de doctoraatstitel in de kunsten aan de Universiteit Leiden, die eveneens deel uitmaakt van de samenwerking.

DocARTES beoogt een opleiding die gebaseerd is op de wederzijdse beïnvloeding van artistieke praxis en onderzoek. De doctoraatsopleiding zelf bestaat uit twee delen. Het onderzoeksdeel omvat het individuele onderzoek, de eigen publicaties en prestaties en de deelname aan o.m. congressen. Het opleidingsdeel houdt een aantal verplichte seminars, colloquia en workshops aan het Orpheus Instituut in. Het behelst ook enkele verbredingscolleges die aan de vier instellingen of daarbuiten kunnen worden gevolgd. Hiermee beoogt de opleiding nieuwe perspectieven te openen die leiden naar verdieping en verbreding van het onderzoek. Daarnaast wil de doctoraatsopleiding een aantal academische

vaardigheden bijbrengen die voor alle promovendi van belang zijn.

De toelatingsprocedure laat alleen kandidaten toe die een master- of meestergraad in de kunsten hebben behaald, of een vergelijkbaar niveau kunnen aantonen. De selectie gebeurt aan de hand van een onderzoeksdossier. Daarenboven beoordeelt de toelatingscommissie de intellectuele en artistieke kennis van de kandidaat tijdens een artistieke en mondelinge presentatie van het onderzoeksdossier.

Op 10 september 2003 organiseerde docARTES een eerste toelatingsexamen. Twee maanden later, op 27 november 2003, vond het tweede examen plaats. Uit beide examens werden er acht promovendi geselecteerd. Deze eerste lichting vat de doctoraatsopleiding al in januari 2004 aan.

Vanaf 1 januari vindt u meer informatie hieromtrent op de website: www.docartes.be

ORPHEUS ACADEMY

Van 14 tot en met 18 april 2004 zal het Orpheus Instituut voor de tweede keer de 'International Orpheus Academy for Music Theory' organiseren waar gerenommeerde internationale gastprofessoren gedurende vijf dagen (pre-) professionele muziektheoretici, musicologen en musici uit binnen- en buitenland zullen ontmoeten. Het is de bedoeling om met een geselecteerde groep deelnemers te werken op een hoog niveau, zodat het voor iedereen een verrijkende ervaring kan worden.

Het thema van deze tweede 'Academy' is de **muziektheorie tussen 1650 en 1750 in Italië, Frankrijk en Duitsland**. Muziektheoretische, -historische en -esthetische aspecten worden belicht en met de (historische) uitvoeringspraktijk geconfronteerd tijdens verschillende lezingen, discussies en panelgesprekken.

Vijf gastprofessoren zullen elk verschillende lezingen geven, waarbij van het publiek een actieve deelname wordt verwacht in de discussies en gesprekken. Door het internationale karakter van deze 'Academy' zullen de meeste lezingen en discussies in het Engels gebeuren; daarnaast zijn ook Duits en Frans als congres talen aangenomen.

De gastprofessoren voor de 'International Orpheus Academy for Music Theory 2004' zijn Susan McClary (Californië, USA)
Thomas Christensen (Chicago, USA)
Gérard Geay (Parijs, Frankrijk)
Joel Lester (New York, USA)
Ludger Rémy (Dresden, Duitsland)
Als extra gastsprekers zijn Penelope Gouk (Manchester, UK), Sigiswald Kuijken (La Petite Bande, België) en Marc Vanscheeuwijck (Oregon, USA) uitgenodigd.

Deze 'Academy' staat open voor een 40-tal deelnemers uit binnen- en buitenland, die op basis van hun CV en een motivatie zullen worden geselecteerd door een internationale commissie. Aanmelding kan uitsluitend via de website van het Orpheus Instituut, nog tot 31 december 2003.

Het Orpheus Instituut zal indien nodig hotelaccommodatie voorzien en verzorgt tevens de lunches. Deelname bedraagt 100 euro voor studenten of 175 euro voor niet-studenten; dit omvat het cursusgeld en de lunches. De hotelkosten bedragen 50 euro per nacht voor een éénpersoons kamer (Bed & Breakfast); ook zijn er een beperkt aantal dubbele kamers beschikbaar aan 30 euro per persoon per nacht.

Het bestuur van de Vereniging voor Muziektheorie wil drie leden financieel steunen om aan deze *Academy* te kunnen deelnemen, door het inschrijvingsgeld te betalen. Leden die geselecteerd werden door de commissie om deel te nemen aan de *Academy* kunnen hiervoor een gemotiveerde aanvraag indienen bij het bestuur van de VvM vóór 15 februari 2004.

Voor meer informatie en inschrijving:

Orpheus Instituut, Korte Meer 12
B-9000 Gent, België
Tel: +32 (0)9.330.40.81
Fax: +32 (0)9.330.40.82
e-mail: info@orpheusinstituut.be
website: www.orpheusinstituut.be

CHARLES ROSEN

Charles Rosen aan het Orpheus Instituut

Maandag 26 – donderdag 29 april 2004

De Amerikaanse pianist, taalwetenschapper, schrijver en redenaar Charles Rosen zal van 26 tot en met 29 april 2004 aan het Orpheus Instituut een meerdaags seminarie met workshop geven. Tijdens deze vierdaagse ontmoeting zal de intrigerende gedachte centraal staan hoe theoretische achtergrondkennis de muzikale interpretatie verrijkt. Zelf is Charles Rosen reeds zijn hele leven lang op diverse terreinen actief: als pianist is hij voornamelijk bekend om zijn interpretaties van Beethoven en het romantische repertoire, maar hij genoot tevens de voorkeur van componisten als Strawinsky, Boulez en Carter die hem verzochten hun pianowerk op te nemen. Daarnaast werd hij minstens even bekend als schrijver over muziek en andere kunsten, en bekleedt hij de benijdenswaardige positie om op elk van deze domeinen tot de internationale top te behoren.

Zijn jarenlange ervaring als uitvoerder, denker en pedagoog stelt hij nu ten dienste van het Orpheus Instituut en de Koninklijke Conservatoria van Antwerpen en Brussel, die dit seminarie mede mogelijk maken.

Naast twee dagen workshop met jonge pianisten, zal Charles Rosen publieke discussies aangaan met Vlaamse muziekwetenschappers die hun werk aan hem zullen voorstellen. Tot slot van deze vierdaagse zal hij samen met de Engelse musicoloog Nicholas Cook een lezing houden over 'Theorie en praktijk'.

Het mogen verwelkomen van een van de markantste figuren uit de internationale muziekscène is een eer en een hoogtepunt voor de activiteiten van het Orpheus Instituut.

Programma:

Maandag 26 april: 9u30 – 12u30 en 14u – 16u:
workshop met pianostudenten van de Koninklijke Conservatoria van Antwerpen en Brussel

Dinsdag 27 april: 9u30 – 12u30 en 14u – 16u:
workshop met pianostudenten van de Koninklijke Conservatoria van Antwerpen en Brussel

Woensdag 28 april: 9u30 – 12u30: analyse-workshop i.s.m. vertegenwoordigers van de afdeling musicologie van de Katholieke Universiteit Leuven

Donderdag 29 april: 9u30 – 12u30: lezingen door Charles Rosen en Nicholas Cook over ‘Theorie en praktijk’ met aansluitend discussie

LEUVEN LECTURES IN MUSICOLOGY

Aan de afdeling Musicologie van de Katholieke Universiteit Leuven is men gestart met een nieuw initiatief, de “Leuven Lectures in Musicology”. Specialisten uit binnen- en buitenland, zowel op het vlak van de muziekwetenschap als van de uitvoeringspraktijk, wordt een platform geboden om hun onderzoek voor te stellen. Doelpubliek zijn musicologen, muziektheoretici, musici en studenten.

Prof. Dr. Ethan Haimo (University of Notre Dame, Indiana, USA) opent op woensdag 17 december de Leuven lezingenreeks met een voordracht over *Schönberg, Bach and BACH*.

Dr. Pieter Bergé leidt de aansluitende discussie. De lezingen beginnen om 19 uur en gaan door op de achtste verdieping van de Letterenfaculteit (Erasmushuis), Blijde-Inkomststraat 21, 3000 Leuven. De toegang is gratis.

Voor meer informatie omtrent deze lezingenreeks kan u terecht bij Pieter Bergé (pieter.berge@arts.kuleuven.ac.be) of Katelijne Schiltz (katelijne.schiltz@arts.kuleuven.ac.be) en via de website van de afdeling Musicologie van de Katholieke Universiteit Leuven:

www.arts.kuleuven.be/musicologie

**HET BESTUUR VAN DE
VERENIGING VOOR MUZIEKTHEORIE
WENST ALLE LEDEN EN HUN FAMILIE EEN
VOORSPOEDIG EN GELUKKIG 2004 TOE.**

Tamara Roemjantsew, Michiel Schuijjer, Clemens Kemme, Dirk Cornelis, Bert Mooiman, Frank Agsteribbe en Ruurd Salverda

Colofon

Redactie: Frank Agsteribbe
Vereniging voor Muziektheorie
Postbus 78022
1070 LP Amsterdam
tel/fax: (+31) (0)20/663 20 73

e-mail: vvm@cva.ahk.nl
website: www.cva.ahk.nl/vvm

rekening Nederland:
Postbank 8110910

rekening België:
KBC 443-8668331-32

bijdragen liefst elektronisch versturen
naar het adres van de Vereniging, of
rechtstreeks naar
frank.agsteribbe@pandora.be